Червоні покоси окрас
Мережать небо, никне тінь.
Устала з вод зорі яснінь,
Мов леді з ліжка в ранній час.

І жвавих стріл колюча мідь
Збиває пера крил нічних,
А жовте світло поміж них
Летить на башт, будівель сіть

І шириться в пустир без меж,
Спадає в птичий перелет,
І ворушкий каштанів сплет
Гаптує золотом пожеж.